

land, men jeg tror dog, man maa søge at finde lempeligere Midler til at standse Automobillet. — Naar det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (N. Hansen) mente, at et Ringeapparat var at foretrække for et Signalthorn, skal jeg ganske give ham Ret i, at Signalthornet giver en afskyelig Lyd, som godt kan forskrække baade Heste og Mennesker. Men paa den anden Side er det jo et Spørgsmaal, om et Ringeapparat vil kunne høres af de andre vejfarende i rette Tid. Der er jo nogen Forskel paa Cykler og Automobiler i den Henseende, den nemlig, at Automobilten som Regel bevæger sig med adskillig større Fart end Cykler, saaledes at den vejfarende neppe vilde kunne høre et Ringeapparats Signal før ganske faa Sekunder, før Automobillet var paa Siden af ham, navnlig naar Automobillet kom bagfra. Men det er jo et Spørgsmaal, som man ogsaa vil kunne overveje, og muligvis vil man kunne skaffe sig nærmere Oplysning derom. — Jeg tror ikke, jeg behøver at udtale mig nærmere; jeg tør haabe, at det ved Forhandling med det eventuelle Udvalg vil lykkes ret hurtigt at faa dette Lovforslag videre, saaledes at det kan komme til Behandling ogsaa i det andet Ting.

Høst: Saa vidt jeg forstod den højtærede Minister, mente han, at jeg skulde have sagt, at man i Amerika havde Lov til at skyde paa Automobiler. Jeg sagde udtrykkeligt, at jeg havde læst, at dette var Tilfældet andre Steder, navnlig i New-York, men at jeg selvfølgelig mente, at det var at gaa alt for vidt her i Landet. Maaske har jeg misforstaaet den højtærede Minister, men hvis han er gaaet ud fra, at jeg ønskede denne Tilladelse her i Landet, er det en Misforstaaelse af mine Udtalelser.

Justitsministeren (Alberti): Jeg forstod ikke det ærede Medlem saaledes, at det ærede Medlem var saa blodtørstigt, at han vilde foreslaa, at der skulde skydes paa Automobiler, naar de køre for hurtigt, men jeg forstod det ærede Medlems Fremstilling af, hvad der var lovligt i Amerika, som en Henstilling til det høje Ting og mig om, at det dog var et Spørgsmaal, man skulde tænke lidt over og overveje.

Pagh: Der er under denne Forhandling faldet en Ytring om, at eftersom Automobiludviklingen havde været ringe i de senere Aar her i vort Land, er der ikke nogen Grund til at forandre den gældende

Lov. Jeg har en modsat Opfattelse, thi jeg tror, at naar Udviklingen har været saa ringe, som Tilfældet har været, skyldes det for en Del de hemmende Bestemmelser, som den gældende Lov indeholder. Maa jeg nævne en enkelt af disse Bestemmelser, som jeg tror har i høj Grad hemmet Udviklingen af Automobilkørsel. Det er Bestemmelsen i § 16, hvorefter der i en større Del af Aaret ikke maa køres med Automobil om Natten. Paa Egne har der været projekteret flere regelmæssige Motorvognsforbindelser mellem Købstæder, hvor der mangler Jernbaneforbindelse, men disse Router har man ganske maattet opgive som Følge af, at det var forbudt at befare Landevejen med Automobiler om Natten. Ganske vist har der været enkelte Amtsraad, der have tilladt det, men andre have ikke villet tillade det, og som Følge deraf have disse Forbindelser ganske maattet henlægges. Jeg vil benytte Lejligheden her til at henstille til den højtærede Minister og til det eventuelle Udvalg, om ikke Bestemmelsen i § 16, hvorefter Automobilkørsel om Natten er forbudt, maa udgaa af Loven.

Justitsministeren (Alberti): Jeg tror ikke, at det vilde være rigtigt at lade denne Bestemmelse udgaa af Lovforslaget. Forholdet er jo netop det, at Automobilkørsel om Natten anses af alle andre Vejfarende for at være noget af det farligste, der er til. Man ser to stærkt skinnende Lygter og hører den Støj, som Automobil medfører, men Kusken og navnlig Hestene kunne ikke se, hvad det er, og hvor de skulle tage sig i Agt. Lyset fra Lygterne blænde baade Kuskene og Hestene, Støjen af Automobillet gør, naar den fremkommer i Nattens Mørke, endnu stærkere Virkning paa Hestene end om Dagen. Naar det ærede Medlem mente, at denne Bestemmelse var en Hindring for, at der kunde blive fast Motorkørsel forskellige Steder omkring i Landet mellem Købstæderne, vil jeg henvise til, at den gældende Lov ligesom Lovforslaget hjemler Justitsministeriet Bemyndigelse til at tillade Natkørsel, naar Amtsraadet samtykker deri. Nu er dog Forholdet det, at Amtsraadet, for saa vidt man overhovedet kan tale om nogen Ejer af vore offentlige Landeveje, vel nærmest maa siges at være Ejer af de Landeveje, der gaa igennem Amtsraads-kredsen, og at Amtsraadet repræsenterer — det er i alt Fald uimodsigeligt — dem, der særlig bruge og benytte disse Lande-